

rømmet Finantsministeren Ret til med disse Obligationer ikke alene at betale Entreprenuerne, men tillige at gjøre Omfætninger gennem Reserveconden, at henlægge disse Obligationer til Reserveconden, udtage andre istedetfor, sælge dem og bruge Beløbet til contant Betaling til Entreprenuerne. Jeg troer, det er disse to Omstændigheder, der have gjort, at den ærede Finantsminister er gaaet ind paa denne Postering, som jeg ligesaa vel som det ærede kongevalgte Medlem (Andræ) vilde ønske, at den ærede Finantsminister vilde komme bort fra, da det forekommer mig at være en meget vigtig Postering, idet man egentlig ikke seer Omfætningen uden ved at gaae dybere ind i Sagen, end det vilde behøves, naar der fandt en anden Postering Sted.

Finantsministeren: Jeg skal blot bemærke, at, ligesom jeg allerede ved forrige Behandling erkjendte, at de Oplysninger, der nu ere givne gennem Statsrevisionens Betænkning, burde have været tilstede i selve Statsregnskabet for 18^{66/67}, saaledes skulde jeg ogsaa med Fornøielse have efterkommet den Opfordring, der da stilledes til mig om en forandret Posteringsmaade allerede ved Statsregnskabet for 18^{67/68}, dersom dette ikke allerede havde været udarbejdet og forelaa for de Herrer. Der er imidlertid efter den Anledning, der dertil blev givet mig ifjor, i det sidstnævnte Statsregnskab tilføjet en Oplysning, som i alt Fald gjør Transactionen anskuelig. Hele dette Forhold vil jo forøvrigt ikke forekomme oftere, idet den Transaction og de Contracter, hvortil det sluttede sig, ville have ophørt at eksistere. Der vil ikke kunne blive Spørgsmaal om flere af disse Transactioner, thi de ere sluttede med Hensyn til Resten af, hvad der skal betales efter Contracten af 10de Marts 1861.

Ordføreren: Jeg kan ganske tiltræde den høitærede Finantsministers tidligere Bemærkning med Hensyn til Udvalgets Forslag under Nr. 1 med Hensyn til Postvæsenet. Det nævnte Forslag har særligt Hensyn til, hvad der er passeret mellem Postbestyrelsen og Statsrevisionen i Anledning af Postvæsenets

Regnskab for 18^{66/67}. Jeg skulde derfor have ønsket, at den høitærede Minister havde stillet det Endringsforslag, som han ved forrige Behandling bebudede; jeg tør antage, at Udvalget uden Vanskelighed kunde være gaaet ind derpaa efter den velvillige Maade, hvorpaa den høitærede Finantsminister strax har stillet sig til denne Sag, da den kom frem igjennem Betænkningen her i Thinget. — Hvad Spørgsmaalet om de meget omtalte Transactioners Offentliggjørelse angaaer, da skulde jeg for mit Bedkommende ikke længere have opholdt det høie Thing med denne Sag, hvis jeg ikke med Andren havde hørt det ærede 7de kongevalgte Medlem (Andræ) referere sig til den høitærede Finantsministers Udtalelser. Det, at den høitærede Finantsminister idag for Thinget har oplyst de Transactioner, der fandt Sted i 1866—67, var jo en ligefrem Følge af den ærede Ministers Uttring under forrige Behandling om, at Diebliffet nu var kommet, hvor han ikke vilde have nogen Betænkelse derved. Men den høitærede Finantsminister udtalte sig ligesaa vist under forrige Behandling saaledes, at man maa antage det for givet, at han vil fastholde, at det ikke er til ethvert givet Tidspunkt, at det kan være Finantsbestyrelsen tjært at see saadanne Transactioner gjorte til Gjenstand for Offentligheden. Var det først slaaet fast, at slike Transactioner paa samme Maade som alle andre Spørgsmaal under Finantsministeriet skulde gjøres til Gjenstand for Statsrevisionens Behandling, saa maatte Følgen deraf jo blive, at den ærede Finantsminister ikke længere kunde have det i sin Haand at holde Meddelelsen om Transactionerne tilbage, uagtet han maatte finde, at der var Betænkelse ved at fremkomme offentlig med dem.

Andræ: Enhver vil efter det Foreliggende selv kunne dømme om, hvad Fare der kunde være forbunden med, at de omtalte Operationer bleve bekjendte; idetmindste er der da Udskillige, der kunne dømme derom. Med Hensyn til det Punkt, der særlig blev fremhævet af en anden æret Landsligningsmand (Hasle), og for hvis Bedkommende han i alt Væsent-